

odkládací výminkou úplného zaplacení kupní ceny, takže tímto zaplacením je podmíněn přechod vlastnictví k prodané věci na kupitele. Zejména zboží, dané do komise, zůstává vlastnictvím komitentovým až do doby, kdy bylo prodáno a komisionářem odevzdáno třetímu nabyvateli. Jakmile došlo k tomuto prodeji, nastupuje jeho výtěžek — kupní cena — pokud nepřevyšuje cenu, smluvěnou mezi komitentem a komisionářem, na místo zboží, takže od té doby stává se výtěžek, jehož bylo prodejem zboží docíleno, na místě zboží samotného věci, komisionáři svěřenou. V souzeném případě ani nalézací soud neshledal skutkovou podstatu zpronevěry již v tom, že obžalovaný prodal zboží, dodané mu s výhradou vlastnictví pro prodávající firmu až do úplného zaplacení, nýbrž teprve v tom, že nezaslal, neodvedl firmě peníze, za zboží to stržené, a že peníze ty za sebou zadržel a si přivlastnil.

Čís. 3490.

Předpis prvního odstavce § 247 tr. ř., že svědci mají býti vyslýcháni v přítomnosti obžalovaného, není pod sankcí zmatečnosti (čís. 3 § 281 tr. ř.).

Svědecké výpovědi osob vyslýchanych v jiné trestní věci jsou pro souzenou trestní věc »listinami a písemnostmi jiného druhu, pro věc významnými« ve smyslu druhého odstavce § 252 tr. ř.; neplatí o nich předpis § 252 odst. první čís. 4 tr. ř.

(Rozh. ze dne 16. května 1929, Zm I 338/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 12. listopadu 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199 písm. a) tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Obžalovaný uplatňuje formální důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 3 tr. ř. poukazem k tomu, že proti předpisu § 247 tr. ř. svědkové byli vyslýcháni v jeho nepřítomnosti, a že nedal svolení, aby se výpovědi svědecké jen četly. § 281 v čís. 3 tr. ř. ovšem cituje § 247 tr. ř. Avšak v § 247 tr. ř. jest jen v odstavci druhém pod zmatečností uloženo vzetí svědků do přísahy při hlavním přelíčení, není však pod zmatečnost dán předpis prvního odstavce, že se svědkové vyslýchají v přítomnosti obžalovaného. A bylo-li vyhověno podmínkám § 427 tr. ř., nezakládá skutečnost, že hlavní přelíčení se konalo a rozsudek byl vynesena v nepřítomnosti obžalovaného, o sobě zmatečnosti. Podle obžalovacího spisu měl býti předvolán jen svědek Václav St. z P., jenž také byl při přelíčení dne 12. listopadu 1928 přísežně slyšen. Předseda hlavního přelíčení ze své moci, zákonem v § 254 tr. ř. mu dané, při přelíčení dal čísti svědecké výpovědi pěti svědkyň. Leč tyto svědkyně nebyly vyslýchány v souzené

trestní věci obžalovaného vedené u zemského trestního soudu v Praze, nýbrž v trestní věci Františka F-e a Marie H-ové pro zločin podvodu křivým svěděním, vedené u krajského soudu v Kutné Hoře. Tyto svědecké výpovědi jsou pro souzenou trestní věc »listinami a písemnostmi jiného druhu, pro věc významné«, a platí o nich předpis § 252 odstavec druhý tr. ř., podle něhož musí se při přelíčení přečísti, nezřeknou-li se toho strany, — neplatí však o nich předpis § 252 odstavec první čís. 4 tr. ř., podle něhož při přelíčení smějí býti přečteny jen, když obžalobce i obžalovaný souhlasí, by byly čteny. Jest tedy zmateční stížnost opřená o důvod čís. 3 § 281 tr. ř. zřejmě bezdůvodná, a proto byla podle § 4 čís. 2 novely čís. 3/78 ř. zák. zamítnuta ihned v neveřejném sezení zrušovacího soudu.

Čís. 3491.

Zmatek čís. 5 a 11 § 281 tr. ř., povoleno-li podmíněné odsouzení pominutím okolnosti je podle § 2 zák. o podmíněném odsouzení vylučující.

Plyne-li jsoucnost oné pominuté okolnosti (dřívější potrestání) z obsahu veřejné listiny při hlavním přelíčení přečtené (trestního lístku), může zrušovací soud k ní přihlížeti a učiniti ji podkladem přezkoumání rozsudku s hlediska věcného zmatku čís. 11 § 281 tr. ř.

Jednání a rozhodnutí o odvolání co do trestu podle druhé věty § 296 tr. ř. při vyřízení zmateční stížnosti.

(Rozh. ze dne 16. května 1929, Zm II 23/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 13. listopadu 1928, pokud byl jím obžalovanému, odsouzenému pro zločin veřejného násilí podle § 81 tr. zák., přiznán podmíněný odklad výkonu trestu, zrušil rozsudek nalézacího soudu ve výroku o podmíněném odkladu výkonu trestu a zvýšil trest obžalovanému prvním soudem uložený vzhledem k odvolání státního zastupitelství z výroku o trestu na trest těžkého žaláře tří měsíců, zostřené dvěma posty měsíčně, a odsouzení obžalovaného prohlásil za nepodmíněné.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňující číselně důvod zmatečnosti podle čís. 11 a zároveň zřejmým poukazem důvod podle čís. 5 § 281 tr. ř. je odůvodněna. Nalézací soud přiznal napadeným rozsudkem obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu podle § 1 zák. čís. 562/1919 sb. z. a n. Při tom však přehlédl, že obžalovaný byl rozsudkem divisního soudu v Užhorodu ze dne 23. března 1926 odsouzen pro zločin podle §§ 145, 146 a), 147 voj. tr. zák. na 18 měsíců do žaláře, kteréžto odsouzení bylo při hlavním přelíčení výslovně zjištěno. Pominutá okolnost byla rozhodnou pro posouzení otázky podmíněného odsouzení, neboť jde tu